

ความรู้และการใช้คอมพิวเตอร์ของนักศึกษาภายใต้พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550

Undergraduate Students' Knowledge and Computer Usage Under the 2007 Computer-Related Crime Act, Thailand

อริศรา ขุนวิจิตร¹, ธิปลิธิ สุขเนียม¹, นวพร นิมพิศาล¹,
ปฏิพัทธ์ สันทนุ¹, วิไลลักษณ์ จารึก¹, เกரியงศักดิ์ ปัทมเรชา²
Arisara Khunwijit¹, Thipsiri Sukniam¹, Nawapon Nimpisal¹,
Patipat Sintanu¹, Vilailuck Jaruek¹, Kriengsak Pattamarakha²

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) การเข้าถึงข้อมูลข่าวสารและความต้องการฝึกอบรม (2) ความรู้และความถูกต้องในการใช้คอมพิวเตอร์ภายใต้พระราชบัญญัติคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 และ (3) ความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีผลต่อความรู้และความถูกต้องในการใช้คอมพิวเตอร์ตาม พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ได้ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบธรรมดา เป็นวิธีการในการคัดเลือกตัวอย่างนักศึกษาจำนวน 356 คน ได้ถูกสุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดได้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิจัยพบว่า ประมาณครึ่งหนึ่งของกลุ่มตัวอย่างทราบว่าได้มี พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 เกิดขึ้น แต่ไม่เคยได้อ่านรายละเอียด ส่วนใหญ่เข้าใจถึงกฎหมายฉบับดังกล่าวด้วยวิธีการหลายรูปแบบ ได้แก่ การหาข้อมูลทางเว็บไซต์ การดูโทรทัศน์ การอ่านเอกสารเผยแพร่ต่างๆ และจากสื่อที่อยู่ในรูปของตัวบุคคล ส่วนใหญ่ไม่เคยได้เข้าร่วมการสัมมนาหรือการฝึกอบรมเกี่ยวกับ พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์ ประมาณครึ่งหนึ่งได้เคยเรียนในชั้นเรียน และส่วนใหญ่ต้องการให้มีการจัดฝึกอบรมหรือสัมมนาในด้านนี้ ส่วนใหญ่มีความรู้เป็นอย่างดีเกี่ยวกับ พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์ และมีจำนวนน้อยมากที่มีการกระทำความผิดตาม พ.ร.บ. นี้ ส่วนการทดสอบสมมติฐานพบว่า เพศหญิงมีความถูกต้องในการใช้คอมพิวเตอร์ตาม พ.ร.บ. มากกว่าเพศชาย

การประยุกต์ผลการวิจัยนี้สามารถทำได้โดยชี้ให้เห็นว่าควรมีการจัดฝึกอบรมหรือการสัมมนา เพราะจะเป็นการนำเสนอความรู้และความเข้าใจที่ชัดเจนเกี่ยวกับ พ.ร.บ. นี้ และยังเป็นการลดการกระทำความผิดในการใช้คอมพิวเตอร์

คำสำคัญ: ความรู้, ความถูกต้อง, พระราชบัญญัติคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550, การใช้คอมพิวเตอร์, นักศึกษา

¹ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาธุรกิจเทคโนโลยีสารสนเทศ หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84000

² รองศาสตราจารย์ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84000

¹ Undergraduate's students in Information Technology Business, Faculty of Liberal Arts and Management Sciences, Prince of Songkla University, Surat Thani Campus, Surat Thani 84000, Thailand.

² Associate Professor, Faculty of Liberal Arts and Management Sciences, Prince of Songkla University, Surat Thani Campus, Surat Thani 84000, Thailand.

Abstract

The study aimed to investigate (1) access to sources of information and training needs under the 2007 Computer-Related Crime Act (2) knowledge and accuracy in computer use under the Act and (3) the relationship between factors and knowledge, and the use of the computer under the Act. Simple random sampling was employed and 356 students were randomly selected. Questionnaires were then filled out.

The findings revealed that about one half of the respondents knew that there was the 2007 Computer-Related Crime Act but did not read the details. Most accessed sources of information about the Act mainly on website, television, printed material and other people. They did not attend a seminar or training. However, about one half learnt in the classroom and most needed to attend a short training or seminar in this aspect. Most had a good knowledge of the information about the Act but a few violated the Act. To test the hypothesis, it was found that females were more compliant with the Act, whereas males violated the Act more frequently.

The implication of this study is that training or a seminar about the Act should be undertaken. This will provide a clear knowledge and understanding about the Act and reduce violations in computer use.

Keywords: knowledge, accuracy, the 2007 Computer-Related Crime Act, computer usage, undergraduate students

บทนำ

ในปัจจุบันนี้การติดต่อสื่อสารผ่านระบบคอมพิวเตอร์หรือระบบอิเล็กทรอนิกส์ เริ่มเข้ามา มีบทบาทในสถานศึกษาและทวีความสำคัญเพิ่มมากขึ้นตามลำดับต่อระบบคุณภาพชีวิต รวมไปถึงถึงความเป็นอยู่ ในขณะเดียวกัน การกระทำ ความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์มีแนวโน้มที่จะขยายมูกว้างและทวีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น ข้อมูลทางคอมพิวเตอร์จึงนับว่าเป็นพยานหลักฐานสำคัญ ในการดำเนินคดีอันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการสืบสวนสอบสวน เพื่อนำตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษ ในปัจจุบันระบบคอมพิวเตอร์ได้เป็นส่วนสำคัญของการประกอบกิจการและการดำรงชีวิตของมนุษย์ หากมีผู้กระทำด้วยประการใดๆ ให้ระบบคอมพิวเตอร์ ไม่สามารถทำตามคำสั่ง ที่

กำหนดไว้หรือทำให้การทำงานผิดพลาดไปจากคำสั่งที่กำหนดไว้ หรือใช้วิธีการใดๆ เข้าล่วงรู้ข้อมูล แก่ไข หรือทำลายข้อมูลของบุคคลอื่นในระบบคอมพิวเตอร์โดยมิชอบ หรือใช้ระบบคอมพิวเตอร์ เพื่อเผยแพร่ข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จหรือ มีลักษณะอันลามกอนาจารที่ก่อให้เกิดการเสียหาย กระทบกระเทือนต่อเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงของรัฐ รวมทั้งความสงบสุขและศีลธรรมอันดีของประชาชน ด้วยเหตุนี้จึงมีการประกาศใช้พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 เมื่อวันที่ 18 มิถุนายน พ.ศ. 2550 และมีผลบังคับใช้วันที่ 18 กรกฎาคม พ.ศ. 2550

พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550 มีสาระสำคัญ ดังนี้ (พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550, 2550: เว็บไซต์)

1. การเข้าถึงโดยมิชอบซึ่งระบบคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นที่มีมาตรการป้องกัน (มาตรา 5)
 2. การเปิดเผยวิธีการที่จะเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นที่มีมาตรการป้องกัน (มาตรา 6)
 3. การเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นที่มีมาตรการป้องกัน (มาตรา 7)
 4. การดักข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่อยู่ระหว่างการส่งของระบบคอมพิวเตอร์ (มาตรา 8)
 5. การทำลาย แก้ไขเปลี่ยนแปลง เพิ่มเติม ข้อมูลผู้อื่นโดยไม่ได้รับอนุญาต (มาตรา 9)
 6. การกระทำโดยมิชอบเพื่อให้การทำงานของระบบคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นไม่สามารถทำงานได้ตามปกติ (มาตรา 10)
 7. การส่งข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ที่มีการปกปิดหรือปลอมแปลงแหล่งที่มาเพื่อรบกวนการทำงานของผู้อื่น (มาตรา 11)
 8. นำเข้าหรือเผยแพร่ข้อมูลที่เป็นเท็จเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ (มาตรา 14(1)(2))
 9. นำเข้าหรือเผยแพร่ข้อมูลลักษณะลามกอนาจารเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ (มาตรา 14(4))
 10. เผยแพร่หรือส่งต่อซึ่งข้อมูลปลอมหรือ ข้อมูลอันเป็นเท็จ หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงของชาติ หรือข้อมูลลามกอนาจารโดยที่รู้อยู่แล้ว (มาตรา 14(5))
 11. ผู้ให้บริการจงใจสนับสนุนหรือยินยอมให้เกิดการทำความผิด (มาตรา 15)
 12. การเผยแพร่ภาพตัดต่อที่เป็นการหมิ่นประมาทเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ (มาตรา 16)
- เนื่องจากความรู้และความถูกต้องในการใช้คอมพิวเตอร์ภายใต้พระราชบัญญัติคอมพิวเตอร์มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการดำเนินชีวิตประจำวันของนักศึกษา เพราะสถานศึกษาต่างๆ มีการใช้งานระบบคอมพิวเตอร์กันอย่างแพร่หลาย รวมถึงการทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์มีแนวโน้มที่จะ

เกิดความรุนแรงเพิ่มขึ้น จึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีความรู้และความถูกต้องในการใช้คอมพิวเตอร์ภายใต้พระราชบัญญัติคอมพิวเตอร์ ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางการปฏิบัติตนในการรักษาสีทิสส่วนบุคคลและป้องกันการละเมิดสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่น ประเด็นที่น่าไปสู่การวิจัย มีดังต่อไปนี้

1. นักศึกษาใช้สถานที่แห่งใดเป็นที่ใช้ในการเล่นอินเทอร์เน็ตและมีวัตถุประสงค์ในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างไร? นักศึกษาทราบเกี่ยวกับ พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 หรือไม่? อย่างไร? นอกจากนี้แล้ว นักศึกษาเคยมีส่วนร่วมในการอบรมหรือสัมมนาเกี่ยวกับ พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 บ้างหรือไม่? รวมทั้งการเรียนในรายวิชาที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้อง รวมถึงความต้องการเกี่ยวกับการฝึกอบรมที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับ พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ว่าเป็นอย่างไร?

2. ความรู้ที่นักศึกษามีต่อ พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 เป็นอย่างไร? เพราะความรู้มีผลต่อการกระทำต่างๆ ดังนั้นหากนักศึกษามีความรู้ในระดับสูงก็จะไม่มีการกระทำผิดหรืออาจมีแต่น้อยมาก ในทางตรงกันข้ามความรู้ในระดับต่ำน่าจะส่งผลต่อการกระทำผิดในระดับสูง ขณะเดียวกัน การกระทำของนักศึกษาที่มีต่อ พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 เป็นอย่างไร? ประเด็นนี้ค่อนข้างจะมีความสำคัญเพราะมีความเป็นไปได้ว่าการกระทำผิดเกี่ยวกับ พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์ คาดว่าจะมาจากการขาดความรู้ความเข้าใจที่มีต่อ พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์หรือในทางตรงกันข้ามอาจเป็นไปได้ว่านักศึกษามีความรู้ที่มีต่อ พ.ร.บ. เป็นอย่างดีแล้ว แต่ยังคงตั้งใจทำความผิดอยู่ เนื่องจากมีบทลงโทษที่ยังไม่มีการกวัดขั้นและดำเนินคดีอย่างจริงจัง

3. ความสัมพันธ์ระหว่างเพศและสาขาวิชา กับการใช้คอมพิวเตอร์ภายใต้ พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 มีหรือไม่?

วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาดังต่อไปนี้

1. การเข้าถึงข้อมูลข่าวสารและความต้องการฝึกอบรมเกี่ยวกับ พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550
2. ความรู้และการใช้คอมพิวเตอร์ของนักศึกษาที่มีต่อ พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550
3. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่างๆ กับความรู้และความถูกต้องในการใช้คอมพิวเตอร์ภายใต้ พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 (การทดสอบสมมติฐาน)

การทบทวนวรรณกรรม

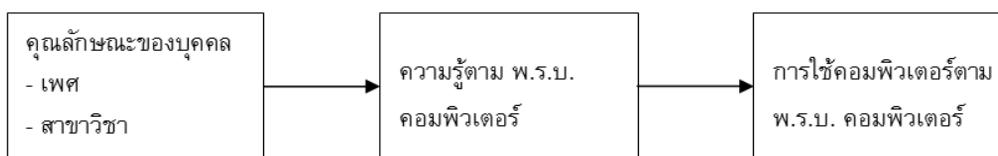
ในส่วนของบททบทวนวรรณกรรมนี้ จะเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของมนุษย์ สำคัญของ พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กรอบแนวความคิดการวิจัย และสมมติฐานการวิจัย

เกรียงศักดิ์ ปัทมรธา (2533: 71) ได้ชี้ให้เห็นว่า พฤติกรรมของตัวบุคคลเป็นผลเนื่องมาจากการได้รับข้อมูลหรือข่าวสารจากสิ่งแวดล้อมภายนอก ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะส่งผลต่อความเชื่อของบุคคลนั้นและพัฒนาเป็นค่านิยมและทัศนคติของตัวบุคคล ซึ่งทัศนคติจะส่งผลต่อพฤติกรรมของความพยายามที่จะกระทำ (behavioral intention) ซึ่งสุดท้ายก็จะส่งผลต่อพฤติกรรมของบุคคลนั้นเนื่องจากมนุษย์มีความแตกต่างกันในด้านพฤติกรรม ดังนั้นการใช้คอมพิวเตอร์จึงมีความหลากหลาย โดยมีทั้งผู้ใช้คอมพิวเตอร์อย่างถูกต้องตามกฎหมายและในขณะที่เดียวกันก็มีผู้ที่กระทำผิดเช่นเดียวกัน

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์ กมลวรรณ สุภวิพนชัย (2551: เว็บไซต์) พบว่า ส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจ

เกี่ยวกับ พ.ร.บ. ดังกล่าว ในการใช้คอมพิวเตอร์และระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ได้แก่ การดักข้อมูลคอมพิวเตอร์โดยมิชอบ คิดเป็นร้อยละ 62.2 การเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์โดยมิชอบ ร้อยละ 61.9 และการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์โดยมิชอบ ร้อยละ 60.8 กิตติพงษ์ ภูพัฒน์วิบูลย์ (2550: เว็บไซต์) พบว่า (1) ส่วนใหญ่มีทัศนคติต่อพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ในการใช้คอมพิวเตอร์และระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตอยู่ในระดับมาก และ (2) ส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคอมพิวเตอร์ในการใช้คอมพิวเตอร์และระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตในระดับที่สูง ชฎารัตน์ พิพัฒน์นันท์ (2553: 21) พบว่า (1) นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่เคยเข้ารับอบรมสัมมนาเกี่ยวกับพระราชบัญญัตินี้ (2) มหาวิทยาลัยของนักศึกษาส่วนใหญ่ไม่มีรายวิชาที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับพระราชบัญญัตินี้ (3) นักศึกษาส่วนใหญ่ต้องการให้เปิดรายวิชาที่สอนเกี่ยวกับพระราชบัญญัตินี้ และ (4) นักศึกษาส่วนใหญ่รับทราบข้อมูลจากเว็บไซต์มากที่สุด รองลงมาคือโทรทัศน์ และสุภาพร คูพิมาย (2552: เว็บไซต์) พบว่า ความรู้ความเข้าใจของผู้ให้บริการร้านอินเทอร์เน็ตคาเฟ่เกี่ยวกับพระราชบัญญัติฯ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และการรับรู้ข่าวสารมีความสัมพันธ์กับความรู้ความเข้าใจต่อ พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์

จากภาพ 1 เป็นการแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อความรู้และความถูกต้องในการใช้คอมพิวเตอร์ ปัจจัยต่างๆ เหล่านี้ได้แก่ (1) เพศ และ (2) สาขาวิชา ปัจจัยทั้ง 2 ปัจจัยนี้ คาดว่าน่าจะมีผลต่อความรู้และความถูกต้องในการใช้คอมพิวเตอร์ตาม พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์

ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

เพศที่แตกต่างกันน่าจะมีความรู้และความถูกต้องในการใช้คอมพิวเตอร์ที่แตกต่างกันออกไป เพศชายมีพฤติกรรมการใช้งานคอมพิวเตอร์ ในลักษณะชอบทดลองการกระทำต่างๆ หรือสิ่งที่เกิดขึ้นใหม่ รวมถึงชอบความท้าทาย ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวจะแตกต่างจากเพศหญิง เนื่องจากเพศหญิงมีความรอบคอบในการใช้งานคอมพิวเตอร์และไม่กล้าทดลองสิ่งที่เกิดขึ้นใหม่ เพราะกลัวที่จะเกิดปัญหาตามมาในภายหลัง

สมมติฐานข้อที่ 1 – เพศหญิงจะมีความถูกต้องในการใช้คอมพิวเตอร์ ภายใต้อ.พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์มากกว่าเพศชาย

สาขาวิชาที่เกี่ยวข้องทางคอมพิวเตอร์เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อความรู้และความถูกต้อง ในการใช้คอมพิวเตอร์ นักศึกษาในสาขาธุรกิจเทคโนโลยีสารสนเทศและสาขาเทคโนโลยีสารสนเทศ มีการเรียนในรายวิชาที่มีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับ พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์ จึงมีความรู้และความถูกต้องในการใช้งานคอมพิวเตอร์ที่แตกต่างจากสาขาอื่นๆ ที่ไม่มีการเรียนในรายวิชาที่มีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับ พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์

สมมติฐานข้อที่ 2 – นักศึกษาที่ศึกษาในสาขาธุรกิจเทคโนโลยีสารสนเทศและสาขาเทคโนโลยีสารสนเทศจะมีความรู้เกี่ยวกับ พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์มากกว่านักศึกษาสาขาอื่นๆ

สมมติฐานข้อที่ 3 – นักศึกษาที่ศึกษาในสาขาธุรกิจเทคโนโลยีสารสนเทศและสาขาเทคโนโลยีสารสนเทศจะมีความถูกต้องในการใช้คอมพิวเตอร์ตาม พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์ มากกว่านักศึกษาสาขาอื่นๆ

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและการสุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยนี้เป็นนักศึกษา ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี ชั้นปีที่ 1 – 4 ที่ศึกษาอยู่ในคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม และคณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ จำนวนทั้งสิ้น 3,255 คน จากฐานข้อมูลของมหาวิทยาลัย การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างประชากรใช้การคำนวณตามแนวคิดของ Yamane (1967: 886) โดยกำหนดค่าของความคลาดเคลื่อน (error) ไว้ที่ระดับ 0.05 ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 356 คน จำนวนตัวอย่างที่ได้นี้นำมาจำแนกตามการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (stratified sampling) โดยยึดถือเรื่องของชั้นปีเป็นเกณฑ์ หลังจากนั้นใช้การสุ่มตัวอย่างแบบธรรมดา (simple random sampling) เป็นวิธีการในการคัดเลือกตัวอย่าง

เครื่องมือวิจัย

ในการวิจัยนี้จะใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย คำถามต่างๆ ในแบบสอบถามนี้ได้ประมวลขึ้นโดยอาศัยแนวความคิดทางทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน ตอนที่ 1 เรื่องข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ตอนที่ 2 เรื่องของความรู้และการกระทำภายใต้พระราชบัญญัติคอมพิวเตอร์ ตอนที่ 3 เกี่ยวข้องกับความต้องการที่เกี่ยวข้องกับการฝึกอบรมภายใต้พระราชบัญญัติคอมพิวเตอร์ ในเรื่องของความถูกต้อง (validity) คำถามต่างๆ ที่ใช้ มีความสอดคล้องกับสาระสำคัญตามมาตรฐานต่างๆ

ของกฎหมาย จึงเป็นหลักประกันของความถูกต้องได้เป็นอย่างดี ส่วนในเรื่องของความเชื่อถือได้ของข้อมูล (reliability) ได้ทำการทดสอบแบบสอบถามนี้กับนักศึกษาจำนวน 20 คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของการใช้คำถามต่างๆ โดยการทดสอบแบบสอบถามนี้ ได้ดำเนินการในช่วงวันที่ 1 - 6 มกราคม 2556 ได้พบจุดอ่อนของแบบสอบถามที่มีจำนวนหน้ามาก การให้เหตุผลค่อนข้างยุ่งยาก ตลอดจนไม่สามารถจำจำนวนครั้งที่ได้กระทำต่างๆ ในการใช้คอมพิวเตอร์ได้ จึงปรับปรุงแบบสอบถามให้มีการรัดกุมมากยิ่งขึ้น

การรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษานี้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล การดำเนินการรวบรวมข้อมูลดำเนินการในช่วงระหว่างวันที่ 10 - 20 มกราคม 2556 ได้แบบสอบถามครบตามจำนวนที่ต้องการคือ 356 ชุด

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมทางสถิติการวิเคราะห์ทางสังคมศาสตร์ (SPSS) ซึ่งสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้ 1 สถิติพรรณนา ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สถิติ เช่น ความถี่ ร้อยละ เป็นต้น และ 2 สถิติอนุมาน เป็นสถิติที่นำมาใช้ในทดสอบสมมติฐาน โดยเป็นสถิติที่ไม่จำกัดรูปแบบการกระจายตัวของข้อมูล (non-parametric statistics) ได้แก่ การทดสอบแบบไค-สแควร์ โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติไว้ที่ระดับ 0.05

ขอบเขตการวิจัย

ในการศึกษานี้กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี โดยเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีเท่านั้น

ข้อจำกัดในการวิจัย

ในการศึกษานี้การใช้กฎหมายต่างๆ เป็นภาษาที่ค่อนข้างยากในการที่จะตีความ ดังนั้นเพื่อให้ง่ายต่อความเข้าใจจึงได้ยกประเด็นตัวอย่าง

โดยอิงเข้ากับกฎหมายตามมาตรานั้นๆ เพื่อใช้ในการวัดความรู้และความถูกต้องในการใช้คอมพิวเตอร์ภายใต้ พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์ การวัดความรู้เกี่ยวกับ พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์และการใช้คอมพิวเตอร์ตาม พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์ไม่สามารถออกแบบคำถามที่ให้เลือกตอบได้หลายข้อ (multiple choice) และมีคำตอบที่ถูกต้องเพียงข้อเดียว คำตอบของคำถามต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับความรู้เกี่ยวกับ พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์ และการใช้คอมพิวเตอร์ตาม พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์ จะมีลักษณะให้เลือกตอบเพียงอย่างใดอย่างหนึ่งเท่านั้น (dichotomous) คือ การตอบว่าถูกหรือผิด สำหรับการวัดความรู้เกี่ยวกับ พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์ และไม่เคยกระทำหรือเคยกระทำ สำหรับการวัดความถูกต้องในการใช้คอมพิวเตอร์ ตาม พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์

การใช้คำย่อ

พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์ หมายถึง พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550

ผลการศึกษาและการอภิปรายผล

ข้อมูลเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่าง

จากการศึกษาพบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ (ร้อยละ 75.6) เป็นเพศหญิง นักศึกษาชั้นปีที่ 1, 2 และ 3 มีสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน ประมาณร้อยละ 30 และที่เหลืออีก ร้อยละ 10 เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 4 เนื่องจากบางสาขามีการฝึกงานนอกสถานที่ นักศึกษาที่เรียนคณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มีร้อยละ 52.2 และเป็นนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรมร้อยละ 47.8 และนักศึกษาร้อยละ 29.8 ศึกษาอยู่ในสาขาที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสารสนเทศ และที่เหลืออีกร้อยละ 70.2 เป็นนักศึกษาสาขาอื่นๆ

การเข้าถึงข้อมูลข่าวสารและการฝึกอบรม

เกี่ยวกับสถานที่ใช้อินเทอร์เน็ต นักศึกษาส่วนใหญ่ใช้อินเทอร์เน็ตที่หอพัก รองลงมา ได้แก่ สถานศึกษา บ้าน อินเทอร์เน็ตคาเฟ่ โทรศัพท์เคลื่อนที่ และอื่นๆ ได้แก่ สวนสาธารณะและร้านอาหารที่ให้บริการอินเทอร์เน็ตไร้สาย ที่เป็นเช่นนี้เพราะนักศึกษาส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในหอพัก สถานศึกษามีสถานที่ให้บริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงไร้สายฟรี นักศึกษาส่วนหนึ่งมีบ้านพักอยู่ใกล้สถานศึกษา จึงใช้อินเทอร์เน็ตที่บ้านพักของตนเอง ส่วนใหญ่ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิง ติดต่อสื่อสาร ค้นคว้าหาข้อมูล และดูข้อมูลข่าวสารในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน เกี่ยวกับการทราบ พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์ นักศึกษาส่วนใหญ่ (ร้อยละ 45.8) ทราบว่ามี พ.ร.บ. เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ แต่ไม่เคยอ่าน ร้อยละ 30.6 เคยอ่าน แต่ไม่เข้าใจในบางประเด็น จะเห็นได้ว่า นักศึกษารู้ว่ามี พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์ แต่ไม่เคยอ่าน เพราะการบังคับใช้กฎหมายยังไม่เข้มงวดเท่าที่ควร ส่วนนักศึกษาที่เคยอ่าน พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์ แต่ไม่เข้าใจบางประเด็น เนื่องจากภาษาที่ใช้ในทางกฎหมายยากต่อการเข้าใจ เกี่ยวกับช่องทางที่สำคัญในการรับรู้ พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์ นักศึกษาส่วนใหญ่ (ร้อยละ 59.0) รับรู้จากเว็บไซต์ รองลงมา ได้แก่ โทรทัศน์

(ร้อยละ 41.6) สิ่งพิมพ์ (ร้อยละ 31.5) บุคคล (ร้อยละ 25.6) และอื่นๆ ได้แก่ จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ การจัดฝึกอบรม/สัมมนา และวิทยุ ซึ่งสอดคล้องกับชฎารัตน์ พิพัฒน์นันท์ (2553: 26) ที่เป็นเช่นนี้เนื่อง จากนักศึกษามีความใกล้ชิดกับการใช้อินเทอร์เน็ตมากกว่าช่องทางอื่นๆ เกี่ยวกับการเข้าร่วมสัมมนา อบรม เกี่ยวกับ พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์ พบว่าส่วนใหญ่ (มากกว่าร้อยละ 90) ไม่เคยเข้าร่วมการอบรม ซึ่งสอดคล้องกับชฎารัตน์ พิพัฒน์นันท์ (2553: 28) ที่เป็นเช่นนี้เพราะผู้เกี่ยวข้องไม่มีการจัดสัมมนา อบรม เกี่ยวกับ พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์ ส่วนผู้ที่เคยเข้ารับการอบรม เนื่องมาจากเคยเข้ารับการอบรมจากสถานศึกษาเดิมหรือจากองค์กรภายนอก ประมาณครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 53.4) เคยเรียนในรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับ พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์ ในชั้นเรียน ซึ่งส่วนใหญ่มักจะเป็นนักศึกษาสาขาที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสารสนเทศ ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 86.8) มีความต้องการให้จัดฝึกอบรมเกี่ยวกับ พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์ ซึ่งสอดคล้องกับชฎารัตน์ พิพัฒน์นันท์ (2553: 28) โดยมีรูปแบบในการจัดอบรมให้ความรู้ พร้อมทั้งความสนุกสนาน มีการแสดงเหตุการณ์จำลองให้ง่ายต่อความเข้าใจ รวมถึงการจัดกิจกรรมเล่นเกมที่เกี่ยวข้องกับความรู้ที่ได้ (ตาราง 1)

ตาราง 1 การเข้าถึงข้อมูลข่าวสารและการฝึกอบรม

ประเภทข้อมูล	จำนวน (n=356)	ร้อยละ
สถานที่ใช้อินเทอร์เน็ต*		
หอพัก	325	91.3
สถานศึกษา	188	52.8
บ้าน	136	38.2
อินเทอร์เน็ตคาเฟ่	37	10.4
โทรศัพท์เคลื่อนที่	17	4.8
อื่นๆ	8	2.2
วัตถุประสงค์ในการใช้อินเทอร์เน็ต*		
ความบันเทิง	330	92.7
ติดต่อสื่อสาร	317	89.0
ค้นคว้าหาข้อมูล	303	85.1
ดูข้อมูลข่าวสาร	262	73.6
ซื้อขายสินค้าและบริการ	74	20.8
การทราบเกี่ยวกับ พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์		
ไม่ทราบว่ามีความหมายนี้มาก่อน	45	12.6
ทราบว่ามี แต่ไม่เคยอ่าน	163	45.8
เคยอ่าน แต่ไม่เข้าใจเลย	17	4.8
เคยอ่าน แต่ไม่เข้าใจในบางประเด็น	109	30.6
เคยอ่าน เข้าใจเป็นอย่างดี	22	6.2
ช่องทางเกี่ยวกับการทราบ พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์* (n=311)		
เว็บไซต์	210	67.5
โทรทัศน์	148	47.6
สิ่งพิมพ์	112	36.0
บุคคล	91	29.3
อื่นๆ	96	30.9
การเข้าร่วมสัมมนา อบรม เกี่ยวกับ พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์		
ไม่เคย	322	90.4
เคย	34	9.6
การเรียนรู้ในรายวิชาที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับ พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์		
ไม่เคย	166	46.6
เคย	190	53.4
ความต้องการฝึกอบรมเกี่ยวกับ พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์		
ไม่ต้องการ	47	13.2
ต้องการ	309	86.8

*ระบุได้มากกว่า 1 คำตอบ

ความรู้และการใช้คอมพิวเตอร์

นักศึกษาซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างมากกว่าร้อยละ 80 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตราต่างๆ ของ พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์เป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับกิตติพงษ์ ภูพัฒน์วิบูลย์ (2550: เว็บไซต์) และสุภาพร คูพิมาย (2552: เว็บไซต์) เนื่องจากส่วนใหญ่ได้ทราบว่า มี พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ แต่มีความเข้าใจที่แตกต่างกันออกไป โดยบางส่วนเข้าใจในบางประเด็น บางส่วนไม่เข้าใจเลย บางส่วนเข้าใจเป็นอย่างดี ยกเว้นคำถามข้อที่ 7 (นาย ก ส่งลิงค์โฆษณาขายสินค้าไปยังเครือข่ายสังคมออนไลน์ของผู้อื่น เพื่อโฆษณาขายสินค้าของตนเอง วันละหลายๆ ครั้ง ทำให้ผู้อื่นรำคาญ) ที่เป็นเช่นนี้เพราะมีการกระทำเกิดขึ้นบ่อยครั้ง จึงเกิดพฤติกรรมการเลียนแบบ รวมทั้งผู้เสียหายไม่มีการเรียกร้องดำเนินคดีตามกฎหมาย และคำถามข้อที่ 11 (นาย ก เป็นผู้ให้บริการเว็บไซต์ เขา

ยินยอมที่จะให้นาย ข โฆษณาขายของที่มีสรรพคุณเกินจริงในเว็บไซต์ของเขา) ที่เป็นเช่นนี้เพราะผู้ให้บริการได้รับรายได้เพิ่มจากการให้เช่าพื้นที่บนเว็บไซต์ จึงไม่ได้ตรวจสอบคัดกรองข้อมูลอย่างถี่ถ้วน ทำให้ข้อมูลบนเว็บไซต์ไม่เป็นไปตาม พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์ที่กำหนดไว้ นักศึกษาส่วนใหญ่ (มากกว่าร้อยละ 90) มีความถูกต้องในการใช้คอมพิวเตอร์ตาม พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์ ที่เป็นเช่นนี้เพราะนักศึกษามีจรรยาบรรณในการทำงานคอมพิวเตอร์อย่างถูกต้อง เนื่องจากบางส่วนที่มีความรู้แต่ยังกระทำความผิดเพราะขาดจรรยาบรรณในการทำงาน ได้แก่ การใช้งานคอมพิวเตอร์หรือเข้าสู่ระบบที่มีรหัสผ่านของบุคคลอื่น เพื่อดูข้อมูลการใช้งานต่างๆ การแก้ไขข้อมูลส่วนตัวรวมทั้งการตัดต่อภาพที่ก่อให้เกิดความเสียหายกับบุคคลอื่น โดยที่ไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของ เช่น การเข้าสู่ระบบของคนใกล้ชิด และกลั่นแกล้งให้เกิดความเสียหาย เป็นต้น (ตาราง 2)

ตาราง 2 ความรู้และการใช้คอมพิวเตอร์เกี่ยวกับ พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์

ประเภทข้อมูล	ความรู้		การใช้	
	ตอบได้ถูกต้อง	ตอบผิด	ใช้ได้ถูกต้อง	ใช้ผิด
1. นาย ก ทราบรหัสการเข้าใช้คอมพิวเตอร์ของนาย ข นาย ก จึงทำการเข้ารหัสคอมพิวเตอร์ของนาย ข โดยไม่ได้รับอนุญาต (มาตรา 5)*	329(92.4)	27(7.6)	317(89.0)	39(11.0)
2. นาย ก ทราบชื่อผู้ใช้และรหัสผ่าน เข้าสู่เครือข่ายสังคมออนไลน์ ของนาย ข นาย ก จึงนำไปบอกกับนาย ค (มาตรา 6)	326(91.6)	30(8.4)	348(97.8)	8(2.2)
3. นาย ก แอบเข้าระบบรักษาความปลอดภัยหรือที่เรียกว่า เจาะระบบ เข้าไปล้วงข้อมูลส่วนตัวของนาย ข โดยที่นาย ข ไม่อนุญาต (มาตรา 7)	336(94.4)	20(5.6)	350(98.3)	6(1.7)
4. นาย ก ส่งข้อมูลซึ่งเป็นความลับไปให้นาย ข ผ่านระบบคอมพิวเตอร์ แต่นาย ค ต้องการทราบความลับระหว่างนาย ก และนาย ข นาย ค จึงเจาะเอาข้อมูลที่อยู่ในระหว่างการส่งของระบบคอมพิวเตอร์จากนาย ก ไปยังนาย ข (มาตรา 8)	331(93.0)	25(7.0)	352(98.9)	4(1.1)

ประเภทข้อมูล	ความรู้		การใช้	
	ตอบได้ถูกต้อง	ตอบผิด	ใช้ได้ถูกต้อง	ใช้ผิด
5. นาย ก ทราบชื่อผู้ใช้และรหัสผ่านเข้าสู่ เครื่องข่ายสังคมออนไลน์ของนาย ข และนาย ก ได้เข้าสู่ระบบเครือข่ายสังคมออนไลน์ของนาย ข โดยที่ไม่ได้รับอนุญาต ซึ่งมีจุดประสงค์เพื่อจะทำลายชื่อเสียงของนาย ข นาย ก จึงแก้ไข เปลี่ยนแปลงข้อมูลส่วนตัวของนาย ข (มาตรา 9)	336(94.4)	20(5.6)	355(99.7)	1(0.3)
6. นาย ก เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง ซึ่งอยู่หอพักมหาวิทยาลัย ทุกครั้งที่นาย ก เชื่อมต่อเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เมื่อเครือข่ายอินเทอร์เน็ตมีความล่าช้า นาย ก จะใช้โปรแกรมตัดสัญญาณอินเทอร์เน็ตของเพื่อนๆ ในหอพัก เพื่อให้ช่องทางบนอินเทอร์เน็ตน้อยลง ทำให้อินเทอร์เน็ตของเขามีความเร็วขึ้น (มาตรา 10)	299(84.0)	57(16.0)	346(97.2)	10(2.8)
7. นาย ก ส่งลิงค์โฆษณาขายสินค้าไปยังเครือข่ายสังคมออนไลน์ของผู้อื่น เพื่อโฆษณาขายสินค้าวันละหลายๆ ครั้ง ทำให้ผู้อื่นรำคาญ (มาตรา 11)	235(66.0)	121(34.0)	351(98.6)	5(1.4)
8. นาย ก นำรูปของนาย ข มาดัดแปลงและตกแต่งให้แตกต่างไปจากเดิม แล้วนำไปโพสต์บนเครือข่ายสังคมออนไลน์ จนทำให้นาย ข เกิดความเสียหาย (มาตรา 14(1)(2))	337(94.7)	19(5.3)	350(98.3)	6(1.7)
9. นาย ก ได้รับข้อความจากนาย ข ในข้อความระบุข้อมูลของบุคคลอื่น ซึ่งเป็นข้อมูลที่ก่อให้เกิดความเสียหาย แต่นาย ก ได้นำข้อความนั้นไปเผยแพร่ต่อ (มาตรา 14(4))	323(90.7)	33(9.3)	352(98.9)	4(1.1)
10. นาย ก ได้แชร์ข้อความเท็จของนักการเมืองที่ เขาไม่ชอบบนเครือข่ายสังคมออนไลน์ของเขา โดยที่เขารู้ว่าเป็นข้อความเท็จ (มาตรา 14(5))	299(84.0)	57(16.0)	347(97.5)	9(2.5)
11. นาย ก เป็นผู้ให้บริการเว็บไซต์ เขายินยอมที่จะให้นาย ข โฆษณาขายของที่มีสรรพคุณเกินจริงในเว็บไซต์ของเขา (มาตรา 15)	249(69.9)	107(30.1)	350(98.3)	6(1.7)
12. นาย ก ตัดต่อภาพหน้าตารากับหุ่นรูปภาพเปลือย ลงในเว็บไซต์ของเขา (มาตรา 16)	325(91.3)	31(8.7)	353(99.2)	3(0.8)

*คำถามทุกข้อเป็นคำถามปฏิเสธ

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ กับ ความรู้และการใช้คอมพิวเตอร์

จากการศึกษาพบว่า เพศหญิงมีความถูกต้องในการใช้คอมพิวเตอร์มากกว่าเพศชาย ($\chi^2 = 9.633, p = 0.002$) จึงเป็นการยืนยันสมมติฐานข้อที่ 1 (ตาราง 3) ส่วนสาขาวิชาไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้ ($\chi^2 = 0.895, p = 0.203$) และสาขาวิชาไม่มีความสัมพันธ์กับความถูกต้องในการใช้คอมพิวเตอร์ ($\chi^2 = 0.463, p = 0.295$) จึงเป็นการปฏิเสธสมมติฐานข้อที่ 2 และ 3 จึงเห็นได้ว่าเพศชายและเพศหญิงมีความแตกต่างกันในเรื่องของความถูกต้องในการใช้คอมพิวเตอร์ ภายใต้ พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์ แต่สาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสารสนเทศและสาขาวิชาที่ไม่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสารสนเทศไม่มีความแตกต่างกันในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความรู้ตาม พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์นั้น การที่นักศึกษาสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสารสนเทศและสาขาวิชาที่ไม่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสารสนเทศ มีความรู้ที่ไม่แตกต่างกัน

อาจจะเป็นเพราะว่านักศึกษาสาขาวิชาที่ไม่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสารสนเทศส่วนหนึ่งได้เรียนในรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับ พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์ นอกจากนี้ยังสามารถหาข้อมูลได้จากแหล่งต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นเว็บไซต์ โทรทัศน์ สิ่งพิมพ์ หรือสื่อบุคคล จึงไม่ได้เป็นข้อจำกัดความรู้ทาง พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์ ทำให้นักศึกษาสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสารสนเทศและสาขาวิชาที่ไม่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสารสนเทศ มีความรู้ไม่แตกต่างกัน ส่วนในเรื่องความถูกต้องในการใช้คอมพิวเตอร์ นักศึกษาสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสารสนเทศและสาขาวิชาที่ไม่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสารสนเทศมีการใช้ที่ไม่แตกต่างกัน เพราะเนื้อหาของกฎหมายเกี่ยวกับ พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์ มีความสอดคล้องกับหลักจริยธรรม ซึ่งเป็นพื้นฐานการดำรงชีวิตของมนุษย์ ทำให้นักศึกษาสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสารสนเทศและสาขาวิชาที่ไม่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสารสนเทศมีความรู้และความถูกต้องในการใช้คอมพิวเตอร์ในระดับที่ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 3 การทดสอบความเป็นอิสระระหว่างเพศกับความถูกต้องในการใช้คอมพิวเตอร์ตาม พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์

เพศ	ความถูกต้องในการใช้คอมพิวเตอร์		
	น้อย (6 - 11 คะแนน)	มาก (12 คะแนน)	รวม
ชาย	25(7.0)	62(17.4)	87(24.4)
หญิง	38(10.7)	231(64.9)	269(75.6)
รวม	63(17.7)	293(82.3)	356(100.0)

$$\chi^2=9.633, p=0.002$$

สรุปและข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาสรุปผลได้ว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เข้าถึงข้อมูลโดยใช้อินเทอร์เน็ตที่หอพัก และสถานศึกษาเป็นส่วนใหญ่ วัตถุประสงค์หลักในการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิง ติดต่อบุคคล

ค้นคว้าข้อมูล และดูข้อมูลข่าวสาร ช่องทางหลักที่รับทราบเกี่ยวกับ พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์มาจากเว็บไซต์และโทรทัศน์ สิ่งพิมพ์ และบุคคล ส่วนใหญ่ไม่เคยเข้าร่วมการสัมมนา อบรมเกี่ยวกับ พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์เลย เนื่องจากยังไม่เคยมีการจัดอบรมและสัมมนาเรื่องนี้มาก่อน ขณะที่ในประเด็นครึ่ง

หนึ่งเคยเรียนในชั้นเรียน มากกว่าร้อยละ 80 ของกลุ่มตัวอย่าง มีความรู้เป็นอย่างดีเกี่ยวกับ พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์ ยกเว้นคำถามข้อที่ 7 (มาตราที่ 11) และข้อที่ 11 (มาตราที่ 15) ขณะที่มากกว่าร้อยละ 90 มีความถูกต้องในการใช้คอมพิวเตอร์ตาม พ.ร.บ. ยกเว้นคำถามข้อที่ 1 (มาตราที่ 5) การทดสอบสมมติฐาน พบว่า เพศหญิงมีความถูกต้องในการใช้คอมพิวเตอร์ตาม พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์มากกว่าเพศชาย

ข้อเสนอแนะในการวิจัย มีดังต่อไปนี้

1. ควรมีการตรวจสอบการใช้งานคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาอย่างสม่ำเสมอ และกำหนดบทลงโทษตามกฎหมาย พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์ เพื่อให้นักศึกษาใช้งานคอมพิวเตอร์ไปในทางที่ถูกต้อง เช่น การใช้โปรแกรมตัดสัญญาณอินเทอร์เน็ต (netcut) เมื่อทางมหาวิทยาลัยฯ ตรวจพบจะทำการระงับการเข้าใช้อินเทอร์เน็ตภายในของนักศึกษาที่กระทำความผิดและดำเนินการตามบทลงโทษของมหาวิทยาลัย เป็นต้น

2. ควรมีการเรียนการสอนที่มีเนื้อหาสอดแทรกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์ รวมถึงการปลูกจิตสำนึกและจริยธรรมในการใช้งานคอมพิวเตอร์ภายใต้ พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์อย่างถูกต้อง

3. ทางมหาวิทยาลัยฯ ควรจัดให้มีการฝึกอบรมในเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับ พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์เพื่อให้นักศึกษามีความรู้เพิ่มขึ้นและสามารถใช้งานคอมพิวเตอร์ได้อย่างถูกต้อง

4. สำหรับการวิจัยในอนาคตควรมุ่งเพื่อที่จะศึกษากลุ่มคนในที่สาธารณะ (public) เพื่อจะได้ทราบว่ามีความรู้และถูกต้องในการใช้งานคอมพิวเตอร์มากน้อยเพียงใด ซึ่งจะทำให้เห็นภาพรวมของการใช้คอมพิวเตอร์ตาม พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์ได้เป็นอย่างดี

เอกสารอ้างอิง

- กมลวรรณ สุวัฒน์ชัย. (2551). <<http://www.research.mutt.ac.th/archives/3205>> 19 พฤศจิกายน, 2555.
- เกรียงศักดิ์ ปัทมเรขา. (2533). *ความคิดพื้นฐานการพัฒนาชนบท*. สงขลา: ภาควิชาพัฒนาการเกษตร คณะทรัพยากรธรรมชาติ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- กิตติพงษ์ ภูพัฒน์วิบูลย์. (2550). <<http://www.research.mutt.ac.th/archives/2430>> 19 พฤศจิกายน, 2555.
- ชฎารัตน์ พิพัฒน์นันท์. (2553). ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ของนักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศของมหาวิทยาลัยเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร. *วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย*. 31(1): 20-34.
- พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550. (2550). <http://www.moi.go.th/image/rule_computer/law-comter1.pdf> 19 พฤศจิกายน, 2555.
- สุภาพร คูพิมาย. (2552). <<http://www.research.mutt.ac.th/archives/4999>> 19 พฤศจิกายน, 2555.
- Yamane, T. (1967). *Statistics: An Introductory Analysis*. 2nd ed. New York: Harper & Row.